

Sygn. akt: I C 353/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Cygan
Protokolant:	st. sek. sądowy Małgorzata Jastrzębowska

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2016 r. w Nidzicy

sprawy z powództwa L. M.

przeciwko (...)z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...)z siedzibą w W. na rzecz powoda L. M. kwotę 12.958,94 zł (dwanaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt osiem złotych 94/100), z ustawowymi odsetkami od dnia 21.06.2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej(...)z siedzibą w W. na rzecz powoda L. M. kwotę 5.465,00 zł (piec tysięcy czterysta sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4.817,00 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotów kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 353/16

UZASADNIENIE

Powód L. M. wniósł o zasądzenie od (...)w W. kwoty 12.958,94 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty, oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniósł, że strony od dnia 2 grudnia 2015 r. wiązała umowa ubezpieczenia auto casco na pojazd O. (...) o nr rej. (...). Dnia 10 kwietnia 2016 r. pojazd powoda został skradziony a następnie porzucony w stanie uszkodzonym. Według wyceny koszt naprawy netto pojazdu wyniesie 12.958,94 zł. Dnia 20 czerwca 2016 r. pozwany odmówił wypłaty odszkodowania na podstawie OWU w zakresie braku ochrony ubezpieczeniowej w przypadku szkody powstałej w przypadku przywłaszczenia pojazdu. Zdaniem powoda nie doszło do przywłaszczenia pojazdu a jego kradzieży, w postanowienia OWU są niejednoznaczne w tym zakresie.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, przeprowadzenie rozprawy również pod nieobecność pozwanego.

W uzasadnieniu wskazał, że po wytoczeniu przez powoda powództwa, pozwany ponownie przeprowadził postępowanie likwidacyjne dokonując wypłaty kwoty 12.958,94 zł wraz z odsetkami tytułem odszkodowania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Powództwo należało uznać w całości za zasadne, wobec stanowiska pozwanego powołującego się na decyzję o wypłacie odszkodowania w kwocie dochodzonej pozwem. Zaznaczyć należy, że zarówno Sąd jak i strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie otrzymały decyzji ustalającej odszkodowanie, mimo że w odpowiedzi na pozew pozwany powołuje w załącznikach taki dokument.

Powód na rozprawie w dniu 23 listopada 2016 r. przedłożył dokument w którym pozwany na formularzu stwierdza, że powodowi przyznano świadczenie w łącznej wysokości 13.309,36 zł (k.44).

Jako dokument prywatny wraz ze stanowiskiem pozwanego wyrażonym w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew stanowi dowód tego, że słuszne jest roszczenie powoda objęte niniejszą sprawą.

Skoro bowiem ostatecznie pozwany nie podniósł żadnej argumentacji przeczącej zasadności roszczenia co do jego podstaw a jedynie powołał się na fakt ponownego postępowania likwidacyjnego i przyznania odszkodowania, mimo braku dowodów jego wypłaty, to powództwo należało uznać za uzasadnione.

Zdaniem Sądu stanowisko pozwanego stanowi - najdalej idąc - wyraz uznania roszczenia powoda, a na pewno - przyznanie okoliczności faktycznych na których oparto roszczenie określone w pozwie. Wobec braku jakichkolwiek dowodów przeczących tym okolicznościom, wskazanie na wydanie decyzji ustalającej odszkodowanie, roszczenie jawi się jako wymagające uznania. Nie było natomiast podstaw do oddalenia powództwa jako spełnionego w trakcie procesu wobec braku dowodów na tę okoliczność.

Pełnomocnik powoda potwierdziła na rozprawie, że powód nie otrzymał dotąd odszkodowania a jedynie pismo zawierające decyzje o wypłacie (k.44). Wobec powyższego należało uznać roszczenie i wydać wyrok uwzględniający powództwo.

Zaznaczyć wypada, że przedmiotowe roszczenie zostało oparte na umowie ubezpieczenia autocasco (dalej: ubezpieczenie AC). Jest to ubezpieczenie dobrowolne. Warunki tego ubezpieczenia określa ubezpieczyciel w polisie oraz tzw.OWU autocasco (tj. Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia). Wobec niekwestionowania istnienia umowy między stronami, oraz podstaw oparcia roszczenia o OWU wiążącego strony, Sąd nie przeprowadził postępowania dowodowego w zakresie istnienia postanowień dotyczących odszkodowania za zniszczenie pojazdu w czasie kradzieży.

Jedynie dla porządku należy wskazać, że zgodnie z art. 805 kc przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Umowa ubezpieczenia jest jedną z umów gwarancyjnych, a zatem uzależniających powstanie obowiązku świadczenia od okoliczności niezależnej od dłużnika. Udzielając ochrony ubezpieczeniowej, ubezpieczyciel przejmuje na siebie ryzyko zajścia określonego zdarzenia (a dokładniej negatywne konsekwencje tego zdarzenia), które normalnie spoczywałoby na ubezpieczającym bądź ubezpieczonym. W tych warunkach celem umowy ubezpieczenia jest przede wszystkim zagwarantowanie określonym osobom naprawienia szkody wynikłej z określonych zdarzeń losowych lub zapewnienie dochodu w przypadku zajścia takich zdarzeń.

Wobec stanowiska pozwanego niekwestionującego okoliczności faktycznych wskazanych w pozwie, jako zdarzenia stanowiącego podstawę obowiązku świadczenia przez ubezpieczyciela, Sąd uznał postawę pozwanego jako rezygnację z prowadzenia sporu i uznanie stanowiska powoda. W tych warunkach powództwo uwzględniono bez przeprowadzenia wnikliwej analizy dowodów na okoliczności wskazane w pozwie.